

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P7_TA(2014)0002

Inteligentna specjalizacja: tworzenie sieci doskonałości na rzecz należytej prowadzonej polityki spójności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 stycznia 2014 r. w sprawie inteligentnej specjalizacji: tworzenie sieci doskonałości na rzecz skutecznej polityki spójności (2013/2094(INI))

(2016/C 482/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego tytuły XVII, XVIII i XIX,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie piątego sprawozdania Komisji w sprawie spójności oraz strategii w dziedzinie polityki spójności po 2013 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie aktualnej sytuacji i przyszłych synergii na rzecz większej skuteczności EFRR i innych funduszy strukturalnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2010 r. w sprawie polityki spójności i polityki regionalnej UE po 2013 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wkładu polityki spójności w osiągnięciu celów lizbońskich i celów „UE 2020” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wdrażania synergii funduszy przeznaczonych na badania naukowe i innowacje w rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz siódmego programu ramowego w dziedzinie badań i rozwoju w miastach i regionach, jak również w państwach członkowskich i w Unii ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 21.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 390 E z 18.12.2012, s.27.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 371 E z 20.12.2011, s. 39.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 120.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 104.

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 6 października 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 (COM(2011)0615),
 - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 6 października 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i celu „Inwestycje na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (COM(2011)0614),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2010 r. zatytułowany „Europa 2020. Projekt przewodni: Unia innowacji” (COM(2010)0546),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2010 r. zatytułowany „Wnioski z piątego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: przyszłość polityki spójności” (COM(2010)0642),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 października 2010 r. zatytułowany „Polityka regionalna jako czynnik przyczyniający się do inteligentnego rozwoju w ramach strategii Europa 2020” (COM(2010)0553),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
 - uwzględniając wytyczne Komisji z marca 2012 r. zatytułowane „Wytyczne dotyczące strategii badawczych i innowacyjnych na rzecz inteligentnej specjalizacji (RIS 3)”,
 - uwzględniając sprawozdanie OECD dotyczące wzrostu regionalnego napędzanego innowacjami i roli inteligentnej specjalizacji („Report on innovation driven-growth in regions: the role of smart specialisation”) z grudnia 2012 r.,
 - uwzględniając studium Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Wewnętrznej zatytułowane „Uwarunkowania ex ante w polityce spójności” opracowane w grudnia 2012 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 marca 2013 r. zatytułowany „Stan Unii innowacji na 2012 r. – przyspieszenie zmian” (COM(2013)0149),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2013 r. zatytułowany „Mierzenie poziomu innowacyjności w Europie: w kierunku nowego wskaźnika” (COM(2013)0624),
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0462/2013),
- A. mając na uwadze, że właśnie w tych czasach kryzysu gospodarczego, finansowego i społecznego UE musi zwiększyć starania mające na celu zakończenie procesu tworzenia Unii innowacji, a także zapewnienie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, oraz że środki dostępne na ten cel są ograniczone ze względu na napięte budżety w wielu państwach członkowskich i regionach, a także na poziomie UE i dlatego należy je wykorzystywać szczególnie efektywnie;
- B. mając na uwadze, że „strategia inteligentnej specjalizacji” oznacza krajowe lub regionalne strategie innowacyjne ustanawiające priorytety w celu uzyskania przewagi konkurencyjnej poprzez rozwijanie i łączenie swoich mocnych stron w zakresie badań naukowych i innowacji z potrzebami biznesowymi do wykorzystywania pojawiających się możliwości i rozwoju rynku w sposób spójny przy jednoczesnym unikaniu podwajania i fragmentacji wysiłków, które to strategie mogą funkcjonować jako krajowe lub regionalne strategiczne ramy polityczne w dziedzinie badań naukowych i innowacji lub są w nich zawarte⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Art. 2, procedura ustawodawcza 2011/0276(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM(2011)0615, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0482.

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

- C. mając na uwadze, że wspieranie badań naukowych, rozwoju technologicznego i innowacji to jeden z celów polityki spójności objętych obowiązkową koncentracją tematyczną w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) na lata 2014–2020;
- D. mając na uwadze, że w okresie programowania 2014–2020 państwa członkowskie będą po raz pierwszy zobowiązane do opracowania strategii badawczych i innowacyjnych, za pomocą których regionalne zdolności innowacyjne mają zostać zwiększone, a wydatki w dziedzinie badań, rozwoju i innowacji mają być bardziej skoordynowane ⁽¹⁾;
- E. mając na uwadze, że regiony powinny przy tym skoncentrować się tylko na kilku priorytetach, które uwzględniają ich słabe i silne strony i powinny zadziałać jako motory innowacji, które w trwały sposób napędzą koniunkturę lokalnej gospodarki lub ją pobudzą;
- F. mając na uwadze, że regiony powinny wypracować strategię inteligentnej specjalizacji poprzez proces krytycznej autoanalizy i w ścisłej współpracy ze społeczeństwem obywatelskim i z zainteresowanymi stronami takimi jak centra badawcze, uniwersytety, szkoły wyższe, a także przedsiębiorstwa ⁽²⁾;
- G. mając na uwadze, że celem strategii jest uzyskanie jak największego efektu synergii wszystkich instrumentów i inwestycji w dziedzinie badań, rozwoju i innowacji, w szczególności jednak pogłębienie efektu synergii między programem „Horyzont 2020” a funduszami strukturalnymi, aby zasypać przepaść innowacyjną między regionami;
- H. mając na uwadze, że regiony również muszą przygotowywać plan inwestycyjny dla wszystkich dostępnych regionalnych, krajowych i unijnych funduszy przeznaczonych na działania w dziedzinie badań, rozwoju i innowacji, w którym to planie muszą także wykazać, w jaki sposób należy pobudzać i wykorzystywać inwestycje prywatne, aby w najbliższych latach realizować priorytety unijne w dziedzinie badań, rozwoju i innowacji;
- I. mając na uwadze, że podsumowanie takiej strategii lub przynajmniej odpowiedni plan realizacji muszą być zawarte w umowie o partnerstwie oraz w programach operacyjnych;
- J. mając na uwadze, że przy niedotrzymaniu uwarunkowania ex ante Komisja Europejska może wstrzymać wypłaty z EFRR na cel tematyczny polegający na umocnieniu badań, rozwoju i innowacji;
- K. mając na uwadze, iż ze względu na wielopoziomowy charakter zarządzania w polityce regionalnej należy pozostawić regionom pewną swobodę w określaniu sposobów spełniania uwarunkowań ex ante;
- L. mając na uwadze, że regiony nie tylko powinny mocniej integrować się wewnętrznie, lecz także pogłębiać współpracę między sobą, aby stały się bardziej konkurencyjne w skali światowej;

Uwagi ogólne

1. zauważa, że strategia inteligentnej specjalizacji jest dynamicznym i długotrwałym procesem, którego uczestnicy stale się doksztalcają i który powinien być kontynuowany także w przyszłym okresie programowania oraz po nim;
2. jest zdania, że poza koniecznością spełnienia tego uwarunkowania ex ante rozwój takiej strategii, ze względu na związane z nim skoordynowane podejście i intensywne badanie potencjału innowacyjnego, może oferować regionom duże średnio- i długoterminowe korzyści pod względem skuteczności prowadzonych przez nie działań z dziedziny badań, rozwoju i innowacji;
3. apeluje do wszystkich regionów o traktowanie takiej strategii nie tylko jako prawnego zobowiązania, ale także o dostrzeżenie szans, jakie niesie ona ze sobą; dlatego wzywa wszystkie regiony i państwa członkowskie do przyśpieszenia opracowywania strategii inteligentnej specjalizacji, o ile jeszcze tego nie zrobiły, tak aby oddalić ryzyko opóźnień w otrzymywaniu środków unijnych na odpowiednie programy operacyjne, do których mogłoby dojść z powodu braku tego typu strategii;

⁽¹⁾ Załącznik V, wykres 1, uwarunkowania ex ante, procedura ustawodawcza 2011/0276(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM(2011)0615, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ Zob. definicję strategii inteligentnej specjalizacji, art. 2 akapit drugi ust. 2b (nowy), procedura ustawodawcza 2011/0276(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM(2011)0615, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0482.

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

4. dostrzega potrzebę informacji w regionach i w związku z tym podkreśla znaczenie doradztwa i wsparcia zapewnianego przez DG REGIO i DG RTD oraz inne właściwe dyrekcje generalne, a także przez platformę w Sewilli ⁽¹⁾ oraz wzywa te ostatnie do dalszego wzmocnienia działalności; apeluje do wszystkich regionów o lepsze wykorzystanie platformy; zaleca opracowanie szeroko zakrojonych kampanii lokalnych w celu rozpowszechniania informacji o strategii inteligentnej specjalizacji, tak aby umożliwić zainteresowanym podmiotom i społeczeństwu obywatelskiemu uczestnictwo w niej;

5. wzywa Komisję do udzielania wsparcia regionom w procesie tworzenia przewidzianego systemu monitorowania, tak aby był on skuteczny i by przebiegał z wykorzystaniem klarownych wskaźników, a przy tym w szczególności do dostarczania danych do dokonywania porównań na poziomie unijnym i międzynarodowym;

„Właściwe” priorytety

6. podkreśla, że między regionami istnieją istotne różnice w poziomie rozwoju, oraz że regiony mają bardzo różne słabe i mocne strony; w związku z tym wzywa regiony do dokonywania własnych stosownych wyborów dotyczących podejmowanych działań raczej poprzez koncentrowanie się na wzmocnieniu swoich regionalnych cech, potencjału i przewagi konkurencyjnej niż ograniczanie się do kopiowania pomysłów strategii innych regionów;

7. podkreśla, że aby pozyskać nowe rynki, regiony mogą dążyć do bycia liderami w zakresie nowych technologii, ale mają też możliwość oparcia się na już posiadanej wiedzy, umiejętnościach i zdolnościach w powiązanych działalnościach, a tym samym urozmaicenia ich, jeśli w takich przypadkach transfer wiedzy jest największy („powiązana różnorodność”);

8. podkreśla, jak duże znaczenie dla wzmocnienia regionalnej koniunktury gospodarczej ma skupienie się nie tylko na poszczególnych obszarach przewagi konkurencyjnej, ale również stworzenie łańcucha wartości łączącego wszystkie etapy rozwoju i produkcji, od badań podstawowych poprzez badania nastawione na zastosowania i badania transferu technologii na rzecz specjalnych, możliwych do wykorzystania produktów gospodarczych i zakładania nowych przedsiębiorstw;

9. zachęca regiony do inwestowania w działalność międzysektorową łączącą różne technologie, która może przynieść skutki przekrojowe dla całej regionalnej gospodarki, aby jak największa liczba przedsiębiorstw mogła przyczynić się do pobudzania wzrostu i tworzenia miejsc pracy, a także by mogła korzystać ze skutków takich zmian; w tym kontekście zachęca w szczególności regiony do wykorzystywania i wspierania potencjału wszystkich rodzajów MŚP – które z definicji są mikro-, małymi i średnimi przedsiębiorstwami ⁽²⁾ – gdyż stanowią one regionalne motory innowacji i w związku z tym mają podstawowe znaczenie dla gospodarki we wszystkich regionach;

10. jest zdania, że wybierając swoje priorytety, regiony – poza umacnianiem swoich systemów innowacyjności z myślą o zwiększeniu konkurencyjności i wartości dodanej – powinny podejmować także działania ukierunkowane na wyzwania strukturalne i społeczne w społeczeństwie, takie jak bezrobocie, ubóstwo, bezpieczeństwo energetyczne lub zmiany demograficzne;

11. wzywa regiony do tego, aby nie koncentrowały się tylko na innowacjach ukierunkowanych na technologie, lecz także opierały swoją strategię na możliwie jak najszerzej definicji innowacji; zachęca do uwzględniania nie tylko innowacji zaawansowanych technologicznie, lecz także innowacji niezaawansowanych technologicznie, a nawet innowacji nietechnologicznych, takich jak optymalizacja procesów lub zmiany w organizacjach; zwraca w związku z tym szczególną uwagę na innowacje społeczne i ekologiczne; podkreśla, że celem strategii innowacyjnych powinno być pobudzanie innowacyjnych praktyk;

12. ma świadomość, że ustanawianie priorytetów jest dla regionów newralgicznym procesem; w związku z tym uważa, że dzięki wprowadzeniu systemu przeglądu regiony będą miały możliwość ponownego przemyślenia swoich strategii; jest zdania, że dokonywany na początkowym etapie wybór klarownych wskaźników zorientowanych na wyniki, a także jakość wkładu wnoszonego przez zaangażowane podmioty są podstawowymi wskaźnikami sukcesu strategii inteligentnej specjalizacji oraz zmniejszają ryzyko powstania nieprawidłowości przy ustanawianiu priorytetów;

⁽¹⁾ <http://s3platform.jrc.ec.europa.eu/home>

⁽²⁾ Zalecenie Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (2003/361/WE).

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

Większe zaangażowanie podmiotów w ramach regionów

13. jest zdania, że jakość współpracy administracji z zainteresowanymi podmiotami z regionu ma decydujący wpływ na powodzenie strategii RIS 3 i znacząco zmniejsza ryzyko nieprawidłowego wyboru priorytetów;
14. podkreśla przy tym znaczenie konsultacji z przedsiębiorstwami, w szczególności MŚP, ponieważ „wizja innowacyjna” może zostać z powodzeniem zrealizowana tylko wtedy, gdy przedsiębiorstwa także będą dysponować odpowiednim potencjałem wdrażania jej w praktyce;
15. podkreśla przy tym potrzebę dokonania przeglądu i ewentualnie uzupełnienia dotychczasowych sposobów konsultacji i kręgów odbiorców, aby nie przeoczyć motorów innowacji w przyszłości; zachęca w związku z tym zwłaszcza do zaangażowania przyszłych przedsiębiorców;
16. podkreśla przy tym, że z przyczyn związanych z własnością i zwiększaniem świadomości jak największe zaangażowanie lokalnych i regionalnych decydentów, uniwersytetów, centrów badawczych, centrów innowacji, przedsiębiorstw, podmiotów społeczeństwa obywatelskiego i podmiotów społecznych ma podstawowe znaczenie w procesie tworzenia wspólnej wizji;
17. kładzie nacisk na znaczenie dla transferu wiedzy ścisłej współpracy w ramach trójkąta wiedzy, jak przykładowo ma to miejsce w ramach Europejskiego Instytutu Badań i Innowacji lub w regionalnych klastrach innowacyjnych czy centrach innowacji; podkreśla w związku z tym znaczenie „inwestowania w ludzi”;
18. wzywa podmioty publiczne i prywatne do wykorzystania różnorodnych dostępnych możliwości do finansowania tych działań w ramach EFRR na lata 2014–2020, w tym poprzez wspieranie tworzenia regionalnych inkubatorów innowacyjności oraz poprzez rozwijanie powiązań i synergii między uniwersytetami, innymi instytucjami badawczymi i instytucjami szkolnictwa wyższego, innowacyjnymi i kreatywnymi przedsiębiorcami i przedsiębiorstwami, a także podmiotami oferującymi usługi wsparcia dla przedsiębiorstw i inwestorami, jak np. w sektorze kultury i sektorze twórczym;
19. jest zdania, że w celu przeprowadzenia tego procesu niezbędne są odpowiednie struktury i skuteczna administracja, a organy administracyjne i ministerstwa muszą wypracować nową kulturę współpracy między sobą, a także kulturę kontaktów z przedsiębiorstwami i innymi podmiotami; wzywa krajowych decydentów i władze do modernizacji ich wewnętrznego trybu pracy odpowiednio do wymagań wobec nowego „procesu odkrywczej przedsiębiorczości”, w szczególności do prowadzenia bardziej intensywnego i trwałego dialogu z odpowiednimi podmiotami; zachęca MŚP, zwłaszcza w regionach o znacznej liczbie tego typu przedsiębiorstw, do współpracy poprzez odpowiednie platformy w celu wzmocnienia roli tych przedsiębiorstw w procesie inteligentnej specjalizacji; zaleca, by w razie potrzeby dostępne środki na budowanie potencjału były wykorzystywane do dalszego wzmocnienia pozycji administracji i właściwych podmiotów;
20. uważa, że wszystkie zainteresowane organy i podmioty na szczeblu regionalnym powinny, w razie potrzeby, mieć dostęp do wysokiej jakości szkoleń i seminariów koncentrujących się na kwestiach związanych z przygotowaniem i wdrażaniem strategii inteligentnej specjalizacji;

Dążenie do efektu synergii programów wsparcia

21. z zadowoleniem przyjmuje sukcesy Komisji i prawodawcy UE w staraniach zmierzających do ulepszenia warunków ramowych uzyskiwania synergii między europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi oraz innymi programami UE takimi jak COSME i w szczególności „Horyzont 2020”, na przykład dzięki zharmonizowanym stawkom jednostkowym lub wsparciu połączonemu⁽¹⁾;
22. wzywa regiony do korzystania w pełni z możliwości w zakresie finansowania, współpracy i inwestycji, w tym działań oddolnych i odgórnych⁽²⁾, w celu propagowania synergii między europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi oraz programem „Horyzont 2020”, a także do dążenia w ramach tych działań do zniwelowania przepaści innowacyjnej między regionami;

⁽¹⁾ Art. 55 ust. 8 i art. 57, procedura ustawodawcza 2011/0276(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM(2011)0615, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0482, art. 17a, procedura ustawodawcza 2011/0401(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM(2011)0809, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0499, i art. 31, procedura ustawodawcza 2011/0399(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM(2011)0810, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0500.

⁽²⁾ Załącznik I, punkt 4.3.2, procedura ustawodawcza 2011/0276(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM(2011)0615, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0482.

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

23. wzywa z tego względu zapóźnione regiony do nadrobienia zaległości w odniesieniu do tworzenia infrastruktury badawczej i potencjału badawczego w celu promowania współpracy z instytucjami badawczymi charakteryzującymi się doskonałością poprzez tworzenie zespołów/partnerstw na rzecz doskonałości (ang. „teaming/twinning for excellence”), aby w przyszłości regiony same mogły stworzyć centra doskonałości, które przyniosą korzyści całej regionalnej gospodarce;
24. apeluje do regionów, aby w ramach strategii intensywnie podejmowały kwestię dotyczącą możliwości pobudzania inwestycji w sektorze prywatnym, gdyż jego potencjał inwestycyjny w obszarze badań, rozwoju i innowacji jest wart rozwinięcia;
25. wzywa wszystkie regionalne i krajowe podmioty, którym powierzono opracowanie i wdrożenie strategii RIS 3, listy Europejskiego Forum Strategii ds. Infrastruktur Badawczych (ESFRI), europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych i programu „Horyzont 2020”, do ściślejszej współpracy przy planowaniu i koordynacji, a w razie potrzeby do tworzenia odpowiednich struktur⁽¹⁾, które umożliwią połączenie płaszczyzn działania państwa w sieci; wzywa państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk dotyczących takich struktur;
26. wzywa DG REGIO i RDT do nieustawiania w staraniach o zapewnienie zgodności programów, tak aby mogły powstać synergie; podkreśla, że wspólne wsparcie należy udzielić krajowym i regionalnym władzom z myślą o udzieleniu pomocy w opracowywaniu i wdrażaniu ich odpowiednich strategii; oczekuje, że DG REGIO i RTD wzmocnią współpracę w tym zakresie, zwłaszcza poprzez wydawanie dokumentów zawierających wytyczne dla zaangażowanych podmiotów;
27. z zadowoleniem przyjmuje wszelkie starania mające na celu rozszerzenie usług doradczych; jest zdania, że korzystne byłoby włączenie do tej wymiany we właściwy sposób beneficjentów środków z programu „Horyzont 2020”, jak i odpowiednich organów doradczych;

Ścisła współpraca regionów: wymiar zewnętrzny

28. wzywa regiony nie tylko do poprawy stosunków wewnętrznych między instytucjami edukacyjnymi i naukowymi, przedsiębiorstwami a administracją, lecz także do podejmowania współpracy z innymi regionami w celu uzupełnienia łańcucha wartości;
29. podkreśla, że możliwości będą wspierane, jeśli nawiązana zostanie bliska współpraca między partnerami wspólnot wiedzy i innowacji (WWiI) w regionach a władzami i organizacjami zaangażowanymi w tworzenie i dostarczanie strategii RIS3 opisanych w załączniku IV dokumentu COM(2011)0615, 2011/0276(COD), C7-0335/2011, z uwzględnieniem partnerstwa z regionami zawierającymi istniejące i potencjalne centra kolokacji, takie jak regionalne wspólnoty wdrożeniowo-innowacyjne;
30. uważa, że istotne znaczenie ma to, że strategię specjalizacji regionalnej pomagają w tworzeniu nowych europejskich sieci doskonałości w rozmaitych sektorach, jako że przyczyniają się do zwiększenia konkurencyjności Unii Europejskiej oraz umocnienia jej pozycji na arenie międzynarodowej;
31. jest zdania, że ze współpracy regionalnej mogą w olbrzymim stopniu skorzystać zarówno regiony w odniesieniu do ich miejscowej koniunktury gospodarczej, jaki i cała UE dzięki mającemu miejsce transferowi wiedzy i technologii; wskazuje z tego względu na bardzo udaną współpracę, która miała miejsce na przykład w ramach „inicjatywy regionów wiedzy”;
32. zwraca uwagę na fakt, że wiele regionów obawia się jednak dużych nakładów pracy związanych z analizą i uzgodnieniami; w związku z tym zachęca regiony do skorzystania z opcji przewidzianej przez ustawodawcę, polegającej na zainwestowaniu 15 % środków programowych poza obszarem programu⁽²⁾;
33. podkreśla, że obszary przygraniczne często stają przed wyzwaniem tego samego rodzaju ze względu na ich wspólne cechy terytorialne; wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do opracowania transgranicznych strategii inteligentnej specjalizacji oraz transgranicznych klastrów z wykorzystaniem środków unijnej współpracy międzyregionalnej;

⁽¹⁾ Załącznik I, punkt 4.1.2 b, procedura ustawodawcza 2011/0276(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM(2011)0615, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0482.

⁽²⁾ Art. 60 ust. 2, procedura ustawodawcza 2011/0276(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM(2011)0615, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0482.

Wtorek, 14 stycznia 2014 r.

34. z zadowoleniem przyjmuje warianty, które przewidziano we wspólnych ramach strategicznych w dziedzinie współpracy terytorialnej ⁽¹⁾; z zadowoleniem przyjmuje również inne prowadzone na małą skalę działania w dziedzinie wymiaru międzynarodowego prowadzone przez regiony oraz przez podmioty działające w ich imieniu;

o

o o

35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także państwom członkowskim.

⁽¹⁾ Załącznik I, punkt 7.2, procedura ustawodawcza 2011/0276(COD), na podstawie wniosku dotyczącego rozporządzenia COM (2011)0615, teksty przyjęte, P7_TA(2013)0482.